

кое-то доносахъ богатѣ-тѣ. Епископъ-а или пресвитеръ-а, по нѣкой пѣть вмѣсто него діакони-тѣ, сирѣчь слуги-тѣ църковни, прїимахъ тѣзи приносы, кои-то са по гръцки дѣматъ просфори, та ги тѣрахъ на особно мѣсто, кое-то е днесъ жертвенникъ, кой-то е по голѣмы-тѣ църкви отдѣленъ отъ олтарь-а. Тамъ пресвитеръ-а избираше или приготваше единъ хлѣбъ за тайнѣ-тѣ, а за да са прїемнахъ еднакво и други-тѣ приносы и за да са тѣрахъ предъ Христа въ молитвѣ-тѣ и на светѣ-тѣ тайнѣ; то отъ сѣкѣй хлѣбъ по една троха, за споманъ на оногва, кой-то го е донеслъ, гѣждаше при избранный-а за светѣ-тѣ тайнѣ хлѣбъ, а що-то останаше, оставаше го за трапезѣ-тѣ на любовь-тѣ. Тока и день днешный прави священникъ-а на жертвенникъ-а, като приготва за литѣргїѣ хлѣбъ, кой-то са дѣма Агне отъ агне-то пасхално. и като вади отъ осталь-тѣ просфоры частицы за честь и за споманъ на света Богородица и на сички-тѣ светцы, и за жертвѣ на живи-тѣ и мъртви-тѣ; тойзи пѣрвый дѣлъ на литѣргїѣ-та дѣма са проскомидїѣ или приготвѣненїе.

Подиръ това оный, кой-то слѣжаше слѣжѣ-тѣ вожїѣ, самичакъ или чрезъ діаконъ-а викаше вѣрны-тѣ на молитвѣ, и ясно са моляше за временны и вѣчны добрины; подирѣ пѣтахъ са псалми, и четахъ са пророчески книги и посланїѣ-та апостолски. Тогава діакони-тѣ износахъ скето евангелїе на средъ църквѣ-тѣ, и оттѣка стана днешный малкѣй вхѣдъ съ евангелїе-то, кой-то знаменѣва